

— välistas 31. juuli 2002. aasta seaduse nr 179 artikliga 23 keskkonnaalaste õigusnormide kohta jäätmetega seotud õigusaktide kohaldamisalast kulinaartoodete valmistamisel kõikidest tahketest, kuumtöödeldud ja toores toiduainetest, mis ei ole müügi kanalitesse jõudnud, tekkinud jäägid, mis on mõeldud lemmikloomade varjupaikadele,

siis on Itaalia Vabariik rikkunud kohustusi, mis tulenevad nõukogu 15. juuli 1975. aasta direktiivi 75/442/EMÜ jäätmete kohta, muudetud nõukogu 18. märtsi 1991. aasta direktiiviga 91/156/EMÜ, artikli 1 punktist a.

2. Mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt.

(¹) ELT C 182, 23.7.2005.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 18. detsembri 2007. aasta otsus — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Itaalia Vabariik

(Kohtuasi C-263/05) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Keskkond — Direktiivid 75/442/EMÜ ja 91/156/EMÜ — Mõiste „jäätmel” — Kõrvaldamisele ja taaskasutamisele kuuluvad ained või esemed — Taaskasutatavad tootmisjäägid)

(2008/C 51/13)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: M. Konstantinidis ja L. Cimaglia)

Kostja: Itaalia Vabariik (esindajad: I. M. Braguglia ja advokaat G. Fiengo)

Kohtuasja ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Nõukogu 15. juuli 1975. aasta direktiivi 75/442 jäätmete kohta (EÜT L 194, lk 39; ELT eriväljaanne 15/01, lk 23), muudetud nõukogu 18. märtsi 1991. aasta direktiiviga 91/156/EMÜ (EÜT L 78, lk 32; ELT eriväljaanne 15/02, lk 3), artikli 1 punkti a rikkumine — Siseriiklik õigus, mis jätab direktiivi kohaldamisalast välja kõrvaldamisele ja taaskasutamisele kuuluvad teatud ained ja esemed ning teatud tootmisjäägid, mida valdaja kõrvaldab või kavatses kasutuselt kõrvaldada

Resolutiivosa

1. Kuna Itaalia Vabariik on võtnud vastu ja jätnud jõusse 8. juuli 2002. aasta dekreetseaduse nr 138 maksude, erastamise ja ravimikulude kontrolli all hoidmise ning ebasoodsas olukorras olevate piirkondade majandustoetuste alaste kiireloomuliste meetmete kohta, muudetuna 8. augusti 2002. aasta seadus nr 178, artikli 14, millega välistati 5. veebruari 1997. aasta dekreetseaduse nr 22, millega võetakse Itaalia õigusesse üle direktiivid 91/156/EMÜ jäätmete kohta, 91/689/EMÜ ohtlike jäätmete kohta ja 94/62/EÜ pakendite ja pakendijäätmete kohta, kohaldamisalast ühelt poolt kõrvaldamisele või taaskasutamisele kuuluvad ained, materjalid või vara, mis ei ole nimetatud dekreeidi B ja C lisas otseselt sätestatud, ja teiselt poolt ained ja materjalid, mis on tootmisjäägid ning mille valdaja kavatses kasutuselt kõrvaldada või on selleks kohustatud, kui neid jääke võidakse taaskasutada tootmis- või tarbimisringluses kas ilma eelneva töötlemiseta ning keskkonnale kahju tekitamata või pärast eelnevat töötlemist, ilma et see nõuaks sama dekreeidi C lisas ette nähtud taaskasutustoimingu teostamist, siis on Itaalia Vabariik rikkunud kohustusi, mis tulenevad nõukogu 15. juuli 1975. aasta direktiivi 75/442/EMÜ jäätmete kohta, muudetud nõukogu 18. märtsi 1991. aasta direktiiviga 91/156/EMÜ ja komisjoni 24. mai 1996. aasta otsusega 96/350/EÜ, artikli 1 punktist a.

2. Mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt.

(¹) ELT C 217, 3.9.2005.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 11. detsembri 2007. aasta otsus (Raad van State (Madalmaad) eelotsusetaotlus) — Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie versus R. N. G. Eind

(Kohtuasi C-291/05) (¹)

(Isikute vaba liikumine — Töötajad — Pereliikme, kes on kolmanda riigi kodanik, riigis elamise õigus — Töötaja tagasi-pöördumine liikmesriiki, mille kodanik ta on — Töötaja päritoluriigi kohustus anda pereliikmele elamisõigus — Sellise kohustuse olemasolu juhul, kui asjaomane töötaja ei tee tõelist ja tegelikku tööd)

(2008/C 51/14)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie

Vastustaja: R. N. G. Eind

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Nederlandse Raad van State — Nõukogu 15. oktoobri 1968. aasta määruse (EMÜ) nr 1612/68 töötajate liikumisvabaduse kohta ühenduse piires (EÜT L 257, lk 2; ELT erivaljaanne 05/01, lk 15) artikli 10 ja nõukogu 28. juuni 1990. aasta direktiivi 90/364/EMÜ elamisõiguse kohta (EÜT L 180, lk 26; ELT erivaljaanne 20/01, lk 3) tõlgendamine — EÜ artikli 18 tõlgendamine — Pereliikme, kes on kolmanda riigi kodanik, riigis elamise õigus — Sellise õiguse olemasolu juhul, kui asjaomane töötaja ei tee tõelist ja tegelikku tööd — Töötaja tagasipöördumine liikmesriiki, mille kodanik ta on — Pereliikme selles liikmesriigis elamise õiguse puudumine

Resolutiivosa

1. Juhul kui ühenduse töötaja pöördub tagasi liikmesriiki, mille kodanik ta on, ei kohusta ühenduse õigus selle liikmesriigi ametiasutusi andma kõnealuse töötaja pereliikmest kolmanda riigi kodanikule õigust siseneda ja elada selles liikmesriigis ainuüksi seetõttu, et vastuvõtvast liikmesriigis, kus kõnealune töötaja töötab, oli nimetatud kolmanda riigi kodanikule väljastatud nõukogu 15. oktoobri 1968. aasta määruse (EMÜ) nr 1612/68 töötajate liikumisvabaduse kohta ühenduse piires, muudetud nõukogu 27. juuli 1992. aasta määrusega (EMÜ) nr 2434/92, artikli 10 alusel elamisluba, mis on endiselt kehtiv.
2. Juhul kui töötaja pöördub pärast teises liikmesriigis töötamist tagasi liikmesriiki, mille kodanik ta on, on selle töötaja pereliikmest kolmanda riigi kodanikul tulenevalt määruse nr 1612/68, muudetud määrusega nr 2434/92, artikli 10 lõike 1 punktist a, mida kohaldatakse analoogia korras, õigus elada selles liikmesriigis, mille kodanik töötaja on, ja seda vaatamata sellele, et nimetatud töötaja ei tee seal tõelist ja tegelikku tööd. Asjaolu, et ühenduse töötaja pereliikmest kolmanda riigi kodanikul ei olnud enne selles liikmesriigis elamist, kus töötaja töötab, siseriiklikust õigusest tulenevat õigust elada liikmesriigis, mille kodanik töötaja on, ei oma mingit tähtsust nimetatud kolmanda riigi kodaniku viimati nimetatud riigis elamise õiguse hindamisel.

(¹) ELT C 296, 26.11.2005.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 18. detsembri 2007. aasta otsus (Arbetsdomstolen'i (Rootsi) eelotsusetaotlus) — Laval un Partneri Ltd versus Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundets avdelning 1, Byggettan ja Svenska Elektrikerförbundet

(Kohtuasi C-341/05) (¹)

(Teenuste osutamise vabadus — Direktiiv 96/71/EÜ — Ehitustöötajate lähetamine — Siseriiklikud õigusnormid, mis kehtestavad artikli 3 lõike 1 esimese lõigu punktides a-g nimetatud küsimustes töötingimused, välja arvatud töötasu alamäär — Ehitussektori kollektiivleping, mille sätted kehtestavad soodsamad tingimused või käsitlevad muid küsimusi — Ametiühingute võimalus püüda kollektiivse tegutsemise abil kohustada muudes liikmesriikides asutatud ettevõtjaid leppima iga kord eraldi kokku palgamäärades, mida töötajatele tuleb maksta, ja ühinema ehitussektori kollektiivlepinguga)

(2008/C 51/15)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Arbetsdomstolen

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Laval un Partneri Ltd

Kostjad: Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundets avdelning 1, Byggettan ja Svenska Elektrikerförbundet

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Arbetsdomstolen — EÜ artiklite 12 ja 49 ning samuti Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1996. aasta direktiivi töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega (EÜT L 18, lk 1) artikli 3 lõike 1, artikli 3 lõike 7, artikli 3 lõike 8, artikli 3 lõike 10 ja artikli 4 tõlgendamine — Kollektiivne tegutsemine ehitusettevõtja vastu, kes lähetab oma palgatöötajaid muusse kui oma asukoha liikmesriiki ja kes ei ole selle riigi kollektiivlepingu pool